

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
15 ΛΕΠΤΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
'Εν ΕΛΛΑΔΙ, έτησία Δρ. 8
" " έξάμηνος " 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ έτησία Φρ. 12
" " έξάμηνος " 7

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η κόρη του Ίεφθαί, υπό Κ. — Η Χημεία. Οι πρόδρομοι της χημείας και οι ιδρυταί της χημείας, υπό Φ. Π. — Νεάνιδος δνειρον (έπίσκοπος εξ ανέκδοτου ήθογραφίας), υπό Π. Κ. Σαλταράση. — Η κακή πνυθερά, υπό Φ. Π. — Ο πταρμός παρά τοίς διαφόροις έθνεσιν, υπό Φρ. — *Ανώνημον (ποίημα), υπό Τ. Μωραλτένη. — Αινίγματα. — Δύσεις. — Αναποκρίσεις. — Άγγελιαί.

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΦΘΑΙ

ΕΡΜΙΟΝΗ

Χά! χά! χά! χά!... (γελά σπασμωδικώς). Τι ψεύδος!... αυτός, τρία έτη πού τον έγω άνδρα, δέν ήγγισε τά χαρτιά 'ς τό σπῆτι, ούτε είπε ποτέ τίποτε. Αυτός άποστρέφεται τά χαρτιά σάν τους λυσασμένους σκύλους, και σύ μου λέγεις ότι παίζει χρήματα; Δέν τό πιστεύω....

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

"Ε! καυμένη.... πόσον άπατάσαι.... "Ακουσε. Δέν έτε- λείωσα' (άναγινώσκει).

"Είς φίλος, όστις δέν έπιθυμεί την καταστροφήν σας, θα έλθη μετ' όλίγον εις έπίσκεψίν σας και θα σας διηγηθῆ και προφορικώς την άτιμον και άίσχραν διαγωγήν του άνδρος της κυρίας θυγατρός σας. Θα σας δώση δέ γνωριμιάν, έγχειρί- ζων ύμιν τό έτερον ήμισυ του κεκομμένου χάρτου της ντά- μας σπαθί, τό όποιον σας έσωκλείω έν τῆ έπιστολή ταύτη.

Είς φίλος».

Τ' άκους τά μαντάτα, κόρη μου; Πάρε τώρα, διάβασε και φρέξε, να και τό μισό έπισκεπτήριο, που μας έχει μέσα 'ς τό γράμμα αυτός ο λαμπρός, ο χρυσός φίλος.

ΕΡΜΙΟΝΗ

("Όλη έντρομος και έξαλλος λαμβάνουσα αυτό). Μία ντάμα σπαθί! (πίπτει επί του άνακλίντρου περίτρομος).

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Κομμένη εις τό μέσον και σημειωμένη με μυλόδι.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Και τίνος να ήναι ο χαρακτήρ της έπιστολής; ποιος είναι αυτός ο φίλος;

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Ξεύρω κι' εγώ; Άγνωστος, ή μάλλον θα ήναι προσποιη- μένα, άφού είναι φίλος.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Και πάλιν άμφιβάλλω, μητέρα. Αυτό είναι φοβερόν δρώ- μα!... ίσως άστεϊότης!

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Για να σου 'πώ, Έρμιόνη, αν σύ παίζης ακόμη κούκλαις, εγώ δέν παίζω και δέν χορατεύω, και σε παρακαλώ δια τε- λευταίαν φοράν να σκεφθῆς όλίγον σοβαρώς, διότι είσαι δυ- στυχής!

ΕΡΜΙΟΝΗ

Τώρα θα έλθη ο Φραγκίσκος και θα σου λύση και αυτήν σου την άπορίαν, και τον χρυσό σου φίλον!

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Μπᾶ! και μας φοβερίζεις με τον άνδρα σου, τον χαρτο- παίκτην;

ΕΡΜΙΟΝΗ

Ποσώς....

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Τι άνόητος που είσαι.... Ποτέ δέν έπιστευον, ή Έρμιόνη μου, την όποιαν άνέθρηψα με τόση προσοχήν και θυσίας, να καταστήσῃ άνόητος και εις αυτήν την θέαν! να με ύβρίζη. (κλαίει).

ΕΡΜΙΟΝΗ (με θυμόν)

Μητέρα, πρόσεζον τί λέγεις!....

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Είσαι άνόητη....

ΕΡΜΙΟΝΗ

Δέν είμαι άνόητη, αγαπώ τον άνδρα μου.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Καλά. Θα σας δείξω εγώ τώρα άμέσως και των δύο σας. Θα τον κάμω ρεζίλι. Έχε όλίγην ύπομονήν να έλθη και θα μάθης τότε την αλήθειαν. Άμέσως θα σου άποδείξω εγώ, ότι

και τά χαρτιά αγαπά και παίζει, και ότι είναι ένας φοβερός χαρτοπαίκτης.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Θέλεις να....

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Σιωπή.... τσιμουδιά.... να τον έρχεται.

ΣΚΗΝΗ' Β'.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ, ΕΡΜΙΟΝΗ και ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

(Είσερχόμενος βιαστικός και ζωηρός). Πώς! δέν παίζεις; άπόψε πιάνο, Έρμιόνη; Τι συμβαίνει; έκουράσθης ή έξε- χορδίσθης πάλιν;

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Είχαμε φιλαίς κουβένταις.... Ξεύρεις τά φορέματα, ή μό- δαις δέν τελειώνουν ποτέ....

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

"Α! ναί! έννοώ.... είναι και ή εποχή....

ΕΡΜΙΟΝΗ

Που ήσο; Φραγκίσκο; πόθεν έρχεσαι;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Πώς ή έρώτησις αυτή άπόψε; πρώτην φοράν άκούω να μ' έρωτάς τοιούτον τι; άμφιβάλλεις ότι έχω έργασίαν;

ΕΡΜΙΟΝΗ

"Όχι ποσώς, άλλ' ή μητέρα μου έξέφρασε άπορίαν, διατί τάχα αι έργασίαι να γίνωνται τό έσπεράς και όχι την ήμέραν;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

(Μετά δυσαρρεσκείας). Η μητέρα σου δύναται να άμφι- βάλῃ και είναι δικαίωμά της, και άς με έρωτήση και θα της δώσω την δέουσαν άπάντησιν, άλλ' εις έσε δέν έπιτρέπω να άμφιβάλλης, ούτε να μου κάμης πλέον την έρώτησιν αυτήν...

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Όψ!... τί τά θέλετε αυτά... άς κουρευώνται... Δέν μου λές γαμβρέ μου, ποτέ μου δέν σε ήρώτησα. Ξεύρεις να παί- ζης χαρτιά;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Πώς; να μην ξεύρω να παίζω χαρτιά; και δια πότον με πέρασες παρακαλώ; δια κανένα βλάκα;

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

"Όχι δά, αλλά ήθελα να παίζαμε και μαζί, για να πε- ράση ή ώρα.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Μπᾶ, διατί όχι; μετά χαράς σας. Που είναι τά χαρτιά; Άμέσως.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

"Α! είσαι ένας άγγελος, γαμβρέ μου, και δέν τό είξευρα. Έλα να σε φιλήσω. (τον πλησιάζει και τον ασπάζεται).

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Μπᾶ, πώς ήτανε τούτο; καλή πενθερά; κανένας φούρνος. θα έχάλασε.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Ναί, Τώρα μάλιστα. Μούκαμες την καρδιά μου, αλλά θα μου κάμης και μιαν χάριν.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Μάλιστα, εύχαρίστως, λέγε, ό,τι θέλεις. Έτσι σε θέλω, πάντοτε χαρούμενη, και όχι πλέον θυμούς, νεύρα και γκρι- νιαις, σάν κακή πενθερά.

("Επιτετα συνέχεια).

Ο ΠΤΑΡΜΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΕΘΝΕΣΙ

Σας χαιρετώσιν, όπόταν παρνίζεσθε, λέγει ο Άριστο- τέλης, όπως άποδείξωσιν ότι εκτιμώσιν τον εκκεφάλον σας, έδρας του πνεύματος και της νοημοσύνης. Την φιλοφροσύνην όμως ταύτην άνεύρομεν παρ' άπασιν τοις λαοίς και παρ' αυτοίς τοις βαρβάροις. Όπόταν ο αυτοκράτωρ του Μονομοταπά παρνίζηται, οι ύπήκοοί του είδοποιούνται δια γνωστού συν- θήματος και εις άπαντα τά κράτη του γίνονται γενικαί έπευ- φημίαι.

Ο πατήρ Φαβριανός Έτραδά διατείνεται ότι, όπως άνεύρωμεν την αρχήν του χαιρετισμού τούτου, πρέπει ν' άνέλθωμεν εις την εποχήν του Προμηθέως. Ο ένδοξος ούτος παραποιητής του Διός, κρύφας ήλιακήν άκτίνα έν τινι κειώ- τω, όπως άναζωογονήσῃ τό άγαλμά του, την έθεσεν έντός των ρωθώνων, τούτο δ' έκαμεν αυτόν να παρνισθῆ άμέσως. Οι ραββίνοι διατείνονται ότι την τιμήν του πρώτου πατρ- μου πρέπει ν' άποδώσωμεν εις τον Άδάμ δι' έν ή Έβα δέν είχε ράψει έτι ρινόμακτρον. Κατ' αρχάς λέγουσιν, ότι ήτο προγνωστικόν θανάτου, ή ιδέα δέ αυτή διετηρήθη μέχρι του 'Ιακώβ, όστις μη θέλων ν' άποθάνῃ δια τοιαύτην παραμι- κράν αίτίαν, παρεκάλεσε τον Θεόν να μεταβάλῃ την τάξιν ταύτην των πραγμάτων, δια ταύτο δέ έπεκράτησεν ή συνή-θεια να εκφέρωμεν εύχάς ευτυχίας, όταν παρνίζηται τις. Έπί της ποντιφηκίας του Μεγάλου Γρηγορίου ένέσκηψεν έν 'Ιταλίᾳ έπιδημία τις, ήτις έξεδηλοῦτο δια παρμῶν και ήτις και σήμεραν έτι κάμνει πολλά θύματα υπό τό ύνομα ιμ- φλουέντζα ή γρίππη. Ένεκα τούτου συνίσταν εις τον Θεόν εκεινους οίτινες προσεβάλλοντο εκ της άσθενείας ταύτης και ών ή βλεννομεμβράνη ήρεθίζετο σφοδρότατα. Παρά τοις αρχαίοις ο πατάρμος έξελασμβάνετο ότε μεν ως καλός οίωνός, ότε δέ και ως κακός αναλόγως της εποχής, του μέρους και των περιστάσεων. Καλός πατάρμος ήτο ο έπερχόμενος από της μεσημβρίας μέχρι του μεσονυκτίου και όπόταν ή σελήνη εύρίσκετο επί των άστερισμῶν του ταύρου, του λέοντος, του ζυγοῦ, του αίγόκερω και των ιχθύων. Έάν όμως συνέβαιεν από του μεσονυκτίου μέχρι της μεσημβρίας, ή δέ σελήνη εύ- ρίσκετο επί της παρθένου του υδροχόου ή του σκορπίου και έξήρητό τις της κλίνης ή της τραπέζης τότε συνίσταν την ψυχήν του εις τους θεούς. Ο πατάρμος όπόταν ήκούετο δε- ξισ, έθεωρείτο παρὰ τοις Έλλησι και τοις Ρωμαίοις ως κα- λός οίωνός. Οι δέ Έλληνες όμιλοῦντες περι ώραίου τινός προ- σώπου, έλεγον ότι ο «Έρωσ έπταρνισθῆ όπόταν έγεννᾶτο».

Φρέκ

ΑΝΩΝΥΜΟΝ

Πότε φέρομαι θυμῆρης
δπον ή ροδῆ μονήρης
μεστή μύρων, δρόσου πλήρης
αναθάλλει.

Πότε ήπταμαι μεθύων
πότε σιωπῶ δακρύων
λυκαυγές και νύξ τον βιον
περιβάλλει.

"Άλλοτε γελῶ και κλαίω
πότε φρίσσω, πότε καίω
και εις έρωτος έκπνέω
την μαγειαν.

Πότε δρέπω ένθους πάλιν
των έρώτων τερπνῶν ζάλιν
ή εις γυναικός άγκάλιν
την εύτυχίαν.

Πότε μέθης τερπνόν μύρον
πότε λίθανον όνειρων
πότε δράμα, πότε λήρον
πέριξ χύνω.

Σήμεραν έγγύς εκείνης
μεστός σφρίγγους και γαλήνης
αίθριον πλάνσιον Φρύνης
γόνυ κλίνω.

Π

Έδῶ στόνος κ' εύτυχία
έκει δάκρυ κ' εύθυμία
πέραν μέθης άρμονία
κυματίξ' εις τό κενόν.

Την χαράν τό δάκρυ στέφει
την όδύνην νέφος τρέφει
ή χαρά φιλεί τά νέφη
ή ζωή τον κεραυνόν.

Κ' εγώ τέκνον της γαλήνης
της χαράς και της όδύνης
της εύδίας και της δίνης
Γῆν ποθῶ και Ουρανόν!

Τ. ΜΩΡΑΙΤΙΝΗΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

139. Αίνιγμα.

Εις όρη άστρογειτόνα κι' εις τοῦ Διός τον θρόνον
Την κατοικίαν έχω.
'Αλλ' αν άποκεφαλίσθῶ, των άμετρήτων χρόνων
Μέτρον εγώ παρέχω.

140. Αίνιγμα.

Είμι τετράπουρ επί γῆς και έρπετόν σουράμα
Μη μου κοπή ή κεφαλή, δότι εν τῶ άμα
Άφίπταμαι και πνέω
Και εις την γῆν άνεσον και τέρψιν διαχέω.

141. Αίνιγμα.

Τό πρώτον μου θα εύρητε στα τέσσαρα στοιχέα,
Θά 'δῆτε δέ τό άλλον μου εις τά σιδηουργεία
Τά δύο ταῦτα, φίλε μου, αν συναρμολογήσης
Κύκλωπα μέγα θα ιδῆς και θε ν' άπορήσης.

142. Αίνιγμα.

Χαρά σ' εκείνον που μ' εύρει πλῆρ πρέπει να προσέξη
Μη μου κοπή ή κεφαλή,
Αίσι πλεον τερπωλή
Εις πάσαν επιχείρησιν δέν θέλει αυτῶ σιέρξει.

143. Ερωτήσεις.

1). Ποιον όρος αποτελείται εκ δύο ζώων αντίθετον ισχύος;
2). Ποτα γυνή είναι πολύ έξην εις τον κόσμο;
3). Ποιον χωρίον της Έλλάδος, όταν αφαιρέσωμεν τό τελευταίον γράμμα, μένει δύο;

Δ. Ι. Π.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ 37 ΦΥΛΛΩ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

130. *Αίνιγμα.* Πύρ—Έτος—Πυρετός. Έβλυσαν αυτό ο κ. Σ. Δ. Παπάζε εκ Ξηροχωρίου και ο κ. Ν. Σινάνος εκ Τριπόλεως.
 131. *Πρὸς συμπλήρωσιν.* Ἡ τελευταία τῆς ζωῆς ἡμέρα εἶναι ἡ γενέθλιος τῆς αἰωνιότητος. Έβλυσαν αὐτὸ οἱ κκ. Κ. Πετρόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Δ. Γεωργίου εκ Πειραιῶς.
 132. *Δημιῶδες.* Ὁ λύχνος. Έβλυσεν ὁ κ. Κ. Εὐσταθιάδης ἐξ Ἀμοργοῦ.
 133. *Ἐρωτήσεις.* (1ον) Ὁ Ζάλευκος. (2ον) Ὅτι ἀμφότερα ἔχουσι μὴ τὴν ν. (3ον) Ὁ Λυκαῖος. (4ον) Ὁ Η—λιος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,

Α. Δ. Κέρρον. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Σὰς ἀπνητήσαμεν ἀμέσως ἐν ἐκτάσει.—Α. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Ἀναμένομεν ὑπόλοιπον. Ἐγράψαμεν.—J. M. D. Ploesti. Δελτάριον ἐλήφθη. Συνεμορφώθημεν ὡς γράφετε.—Γ. Φ. Σπάρτην. Ἐπιστολή καὶ δελτάριον ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν πολὺ.—Ν. Α. Κέρκυραν. Τελευταῖον δελτάριον μόνον ἐλάβομεν, καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ δι' εὐγενεστάτην προθυμίαν σας. Χθὲς ἐστειλαμεν εἰκόνας Ἰωάννη. Ἀναμένομεν ὡς γράφετε.—Ν. Ε. Π. καὶ Α. Φ. Χαλκίδα. Ἐπιστολή, χρήματα καὶ δελτάριον ἐλήφθησαν σὰς ἀπνητήσαμεν προχθές.—Α. Η. Κ. Μιτυλήνην. Σειράς ἀπεσταίλαμεν. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν εἰς δελτάριόν μας.—Ν. Η. Ἀλιθέριον. Διεύθυνσίς σας ἠλλάγη, ὡς γράφετε.—Γ. Θ. Σύρον. Ζητήθεις ἀριθμὸς σὰς ἀπεστάλη προχθές.—Α. Γ. Α. Γαλάζιον. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Ἀποδείξις 2ου ἔτους εἶχε δοθῆ εἰς πληρώσαντα συνδρομὴν σας. Ἐν τούτοις ἐν παρόντι φύλλῳ σὰς ἀποστελλομεν ἀντίγραφον αὐτῆς. Κληρώσεις 2ου ἔτους ἐγένοντο.—Ι. Η. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Ἀναμένομεν, ὡς γράφετε, ταχέϊαν ἐκκαθάρισιν.—Β. Μ. Ἀραλικίδα. Ἐπιστολή καὶ 12 δραχμαὶ ἐλήφθησαν. Προγενεστέρων ὅμως μὲ δραχ. 5 δὲν ἐλάβομεν. Ταχυδρομικῶς ἐπίσης σὰς ἐγράψαμεν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν.—Π. Ν. Α. Παρισίους. Ἐπιστολήν σας, ὡς καὶ συνδρομὴν ἐλάβομεν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. πολὺ Ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν.—Γ. Σ. Ἐνεαῦθα. Εἰς γραφεῖόν μας εὐρίσκειται ἐπιστολή δι' ὑμᾶς. Ἐλθετε ἢ στείλατε νὰ λάβητε.—Κ. Α. Ναύπακτον. Καὶ ἐπίτηδες νὰ τὸ ἐλάμνετε δὲν θὰ ἠρροπορήτε τόσον.—Γ. Κ. Λευκωσίαν. Ἐπιστολή καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς θὰ σὰς γράψωμεν ἐν ἐκτάσει.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
 ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
 ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Έκδοσις καλλιτεχνικὴ εἰς μέγα ὄρον

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Π. ΦΕΡΜΠΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Θ. ΛΙΒΕΡΙΟΣ

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ ἐκδοθῶσι τὰ ἐξῆς ἔργα:

Ρωδύρος ὁ Κατακτητῆς . . . μετ' εἰκόνων	48
Ὁ Μεσημβρινὸς Ἀστὴρ	63
Ὁ Σανσελλῶρ	58
Νῆσος ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ	51
Ὁ Λαχνὸς μετ' εἰκόνων	42

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν 5 ἀνωτέρω ἔργων τοῦ 1892.

Διὰ μὲν τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Δρ. 20
 Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Φρ. 25

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν ἐγγυωμένοις τὴν ἀνελλιπῆ κατὰ Σάββατον ἀποστολὴν τῶν ἐκιδιδόμενων τευχῶν, ἀνευ προσθήκης ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ὁ πληρόνων δραχ. 6 θὰ λαμβάνη 10 τεύχη.

Πᾶσα παραγγελία δέον νὰ συνοδεύηται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῆς.

Πωλεῖται κατάστημα πολυτελείας ἀξίας 10,000 δρ. ἀντὶ 6,000, ἢ ἐπὶ συνεταιρισμῷ καὶ καταβολῇ 4,000 δραχμῶν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

Υπὸ τοῦ φιλοπονωτάτου κ. Ν. Π. Κουτσοβίλλη ἐξεδόθη ἐσχάτως ὁ τοπογραφικὸς χάρτης τῆς νήσου Σύρου ἐπὶ τῆ βάσει μὲν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐπιτελείου ἐγκριθέντος χάρτου τοῦ Στάνλεϋ, ἀλλὰ εἰς μεγαλειτέραν κλίμακα, μετὰ πολλῶν προσθηκῶν καὶ διορθώσεων, καὶ ἀκριβοῦς ὀρισμοῦ τῶν θέσεων τῶν ἀρχαίων ἐρείπιων κτλ.

Ὁ χάρτης οὗτος χρησιμώτατος παντὶ ἐνδιαφερομένῳ καὶ καλλιτεχνικώτατα ἐπιχειρησάμενος, πωλεῖται ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ κ. Νικ. Λυμπερίῳ ἀντὶ δρ. 2,30 διὰ τὸ ἐσωτερικόν, καὶ ἀντὶ φρ. 2,60 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΕΙΔΟΠΟΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν, ὧν ἡ συνδρομὴ ἐλήξε τὴν 31 Δεκεμβρίου, νὰ εὐαρεστηθῶσι ν' ἀνανεώσωσι ταύτην, ὅπως τοῖς ἀποστείλωμεν τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις τῶν.

Εἰδοποιοῦνται πάντες οἱ ἡμέτεροι συνδρομηταὶ, οἱ τε ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους διαμένοντες, ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὅτι δύνανται καὶ ἀπ' εὐθείας ν' ἀποστείλωσιν ἡμῖν τὴν συνδρομὴν τῶν, εἰς γραμματόσημα παντὸς Κράτους, τραπεζογραμμάτια, ἐπιταγὰς, συναλλαγματικὰς, ἢ καὶ οἰονδήποτε ἄλλο νόμισμα ἀντιπροσωπεῦον τὴν ἀξίαν τῆς συνδρομῆς τῶν.

Ὅμοιως παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν ἡμετέρων ἀνταποκριτῶν καὶ συνδρομητῶν ὀφείλουσιν εἰς συνδρομὰς τοῦ λήξαντος ἔτους, νὰ εὐαρεστηθῶσι ν' ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτας, ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, διότι αἱ θυσίαι εἰς ἃς ὑποβαλλόμεθα, ὅπως καταστήσωμεν τὸ ἡμέτερον περιοδικὸν ἐφάμιλλον τῶν εὐρωπαϊκῶν, καὶ ἀντάξιον τοῦ προορισμοῦ του, καὶ τοῦτο ὅπως ἱκανοποιῶμεν καὶ τὴν ἑλληνικὴν φιλολογικὴν πρόοδον καὶ τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν φιλοτιμίαν μας; ἐπιβάλλουσι ἡμῖν τὸ καθῆκον νὰ ἀπαιτῶμεν ἐν μέτρῳ δικαίῳ καὶ τὴν ἀπότισιν τῶν ἐαυτῶν ὑποχρεώσεων.

Εἰσερχόμενοι ὅσον οὕτω εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐκδόσεως τῆς «Φύσεως», ἀγγέλλομεν μετ' εὐχαριστήσεως τοῖς ἀξιότιμοις συνδρομηταῖς μας, ὅτι αὐξανόμενου βαθμῆδὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν θέλομεν καταρτίσει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο λαχεῖον μεγαλειτέρον μὲ πλείονας κληρώσεις, ἧτοι κατὰ τὸ τρίτον ἔτος 100 συνδρομηταὶ θὰ κερδαίνωσι 100 δῶρα, ἐξ ὧν οἱ ἡμίσεις θὰ ὀρίζωσιν αὐτοὶ τὸ εἶδος τοῦ ἀντικειμένου, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ λαχοῦ τῶν.

Ὅμοιως καθιστῶμεν γνωστὸν τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς, ὅτι ὁ ἐγγράφων ἓνα μὲν συνδρομητὴν εἰς τὴν «Φύσιν» διὰ τὸ τρίτον τοῦτο ἔτος, θὰ πληρώσῃ διὰ τὴν ἑαυτοῦ συνδρομὴν δρ. 6, ὁ ἐγγράφων δύο θὰ πληρώσῃ δρ. 4, ὁ ἐγγράφων τρεῖς θὰ πληρώσῃ 2, ὁ ἐγγράφων 4 θὰ λάβῃ τὴν «Φύσιν» δωρεὰν ἐπὶ ἓν ἔτος, καὶ ὁ ἐγγράφων πλείονας θὰ λάβῃ σχετικὸν δῶρον. Ὅμοιως καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντας συνδρομητάς μας γενήσεται ἐκπτώσις ἀνάλογος.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν οἰουδήποτε ἀντικειμένου ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ προμηθεῖα 5% μόνον. Πᾶσα παραγγελία δέον νὰ συνοδεύηται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τόμοι τοῦ πρώτου ἔτους τῆς Φύσεως εὐρίσκονται εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς καὶ ἀποστέλλονται ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Εἰς τὸ ἐσωτερικόν	Εἰς τὸ ἐξωτερικόν
Ἄδειοι μὲν ἀντὶ . . . δραχ. 8	Ἄδειοι μὲν ἀντὶ . . . φρ. 10
Χρυσόδετοι δὲ ἀντὶ . . . 10	Χρυσόδετοι δὲ ἀντὶ . . . 12

Μόνον τὸ περικάλυμμα ἀποστέλλεται, εἰς μὲν τὸ ἐσωτερικὸν ἀντὶ δρ. 2.50, εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικὸν ἀντὶ φρ. 2.50.